

Jezus Christus gisteren en heden dezelfde

Preek over Hebreëën 13:8

Te lezen: Hebreëën 13:1-9
Oudejaarsavonddienst
Delft, 31 december 1978

Het is vandaag een bijzondere dag. Je hoeft helemaal geen sentimenteel mens te zijn om vanavond tegen twaalfen iets door je heen te voelen schieten. Er is weer een jaar voorbij. U denkt aan de dingen die u het afgelopen jaar hebt beleefd: Je hebt in 1978 de jongen, het meisje ontmoet met wie je je leven wilt delen, je bent getrouwd, je bent dit jaar vader en moeder geworden. U hebt een ander huis kunnen betrekken. U hebt dit jaar ontdekt dat God een levende God is, niet een zwaar principe dat je hoog moet houden, niet het onderwerp van een moeilijke filosofie waarover je lang kunt discussiëren: wel waar, niet waar, maar een levende God die zelf toont dat hij er is, als je je leven voor hem openzet.

Al deze fijne dingen zijn in 1978 in uw leven gebeurd, u bent geen sentimenteel mens wanneer u vanavond bij deze gebeurtenissen stilstaat. Sommigen zeggen: wat een flauwekul om op 31 december terug te kijken. Elke dag is er ééntje! Niets bijzonders, zo'n oudejaarsdag. Zo kun je natuurlijk doorredeneren. Je kunt ook zeggen: Ieder uur is er ééntje! Het gevolg is dat je nooit stilstaat, en nooit terugkijkt! Nooit jezelf de kans geeft om te schrikken, nooit de tijd neemt om te danken.

Wanneer er in 1978 fijne dingen in uw leven zijn gebeurd, is het goed om daar vandaag, op deze laatste dag van het jaar, bij stil te staan, en God te danken. God heeft er het jaar 1978 voor uitgekozen om je je levenspartner te laten ontmoeten, om je vader en moeder te maken, om zichzelf aan u bekend te maken. Hij heeft er 1978 voor uitgekozen. Dan moet God aan het eind van 1978 de lof en de dank er voor ontvangen.

De eeuwige God bindt zich aan bepaalde tijden. God die leeft van eeuwigheid tot eeuwigheid legt zijn hand op bepaalde dagen, op bepaalde gelegenheden om daarin te tonen wie hij is. In de tekst voor deze prediking staat: Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid! De naam van Jezus Christus wordt verbonden met 'gisteren' en met 'heden'. In het laatste bijbelboek komt dit nog sterker uit. In Openbaring 1 presenteert God zich als: 'Hij die is, en was en komen zal'. Je kunt de naam van God vervoegen in de tegenwoordige tijd: 'Hij die is', en in de verleden tijd: 'Hij die was', en in de toekomstige tijd: 'Hij die komen zal'. God bindt zich aan de uren, dagen, maanden, jaren, die als een schaduw heenvliegen. Jezus Christus is de Heer van gisteren en van vandaag, en van het jaar 1978. Wanneer er in 1978 fijne dingen in uw leven zijn gebeurd: Laat 1978 niet voorbijgaan zonder dat u er God voor hebt bedankt, hem de lof en de eer heeft gegeven. Zeg niet relativerend: 'Ieder jaar is er ééntje. Iedere dag is er ééntje. Je kunt God altijd danken. Ik kan net zo goed op 3 januari danken voor het mooie van 1978'. Het klinkt heel nuchter. Het klinkt gezond. Toch miskent u God met zo'n opmerking.

God is een God die zich bindt aan bepaalde tijden, Jezus Christus bindt zich aan 'vandaag' en aan 'gisteren'. Daar moet u hem ook willen erkennen. Vandaag komt hem de lof toe voor wat hij vandaag heeft gedaan. Gisteren kwam hem de dank toe voor de liefde die hij gisteren betoonde. In 1978 komt hem de eer toe voor zijn trouw in 1978 aan u gegeven.

Er zullen mensen zijn die vanavond met gemengde gevoelens terugdenken aan 1978. In dit jaar trouwde de laatste van uw kinderen. Hoe fijn ook, u kunt er als man en vrouw niet omheen: Er is een periode in ons leven afgesloten. Het is voorgoed stil geworden thuis, op een logeerpunt van de kleinkinderen na... In 1978 ging u met pensioen. De maatschappij heeft u niet meer nodig. Dat is niet waar, gelukkig! Als u wilt kunt u nog wat voor anderen betekenen. Wanneer u zich onder de mensen begeeft, zullen mensen naar u vragen en op u wachten. Maar toch, zo'n pensionering is heel wat! Het afgelopen jaar begon u met uw gezondheid te sukkelen. U maakt er gewoon een grapje van: 'Krakende wagens lopen het langst!' Maar toch! U kunt er niet omheen: U wordt ouder!

Dit zijn heel diepingrijpende levenservaringen.
Het hoort bij het leven: Dat je ouder wordt, dat er periodes afgesloten worden, dat je afscheid moet nemen.
Dat is geen tragisch lot. Dat hoort bij het leven.
Tragisch is de mens die niet oud wil worden.
De man van middelbare leeftijd die altijd de energieke jonge vent wil uithangen.
De oma die zich op een feestje probeert te gedragen als een meid van twintig.
Het hoort bij het leven dat u ouder wordt. Neem die ervaring niet weg.
Als u niet ouder wilt worden, ontzegt u zichzelf de kans om het leven compleet te leren kennen.

Het is niet tragisch om ouder te worden.
Wanneer u gelooft in Jezus Christus mag u het bij het ouder worden weten: 'Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid'.
Wat er in dit jaar in uw leven is verouderd: Jezus Christus, uw Heiland en Heer, is dezelfde gebleven.

De Christus van uw jeugd is dezelfde als de Christus van uw oude dag.
U hoeft er niet tegenop te zien om ouder te worden als u gelooft in Christus.
Toen u drieëntwintig was en uw vrouw als bruid aan uw arm het stadhuis uitleidde, een stralende toekomst tegemoet, ging Christus naast u.
Nu u vijfenvijftig bent en 's avonds soms moet zeggen tegen uw vrouw: 'Ik ben zo moe. Ik ben te moe om uit deze stoel op te staan', zit dezelfde Christus naast u.
U ziet er misschien tegenop om op uw tachtigste een groot gedeelte van de dag aan het raam van een bejaardentehuis te zitten. Kijken of er iemand op bezoek komt. Als u dat mag beleven, tachtig worden, mag u het weten: Dezelfde Christus is dan bij me, in die kamer.

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.
Tot in eeuwigheid... Daar zit iets van richting in.
Christus gaat met u een weg. Van gisteren naar vandaag, op weg naar de eeuwigheid.
Van uw jeugd naar een middelbare leeftijd, naar uw oude dag, op weg naar zijn toekomst.

Heeft Christus u in het verleden ooit teleurgesteld?
Heeft hij u ooit losgelaten?
Ga het verleden, ga uw jeugd niet idealiseren!
Herinnert u het zich nog hoe moeilijk het kon zijn om een tiener te zijn?
Hoe onbegrepen u zich soms voelde?
Hoe moeilijk het soms was om als christen op school voor je geloof uit te komen?
U bent er doorgekomen! Omdat Christus bij u was.

Dezelfde Jezus heeft u staande gehouden in de keiharde sfeer op het bedrijf waar u werkte. Dezelfde Jezus is bij u nu u gepensioneerd bent en voor uw vrouw de boodschappen doet omdat zij niet meer op straat uit de voeten kan. Hij is nog steeds met u op weg naar hetzelfde doel: voor zijn toekomst. Hij leidt u als dezelfde Heer, gisteren en vandaag en tot in eeuwigheid. Hij is dezelfde, als dezelfde is hij bij u, ook in het uur van uw dood. Als uw levensomstandigheden zo ingrijpend veranderd zijn, in het uur van uw dood, is hij bij u. Als dezelfde. Als de levende Heer, net als in het gisteren van uw jeugd. In uw dood is hij als de levende Heer bij u. En hij leidt u door de dood heen naar het leven in eeuwigheid. Jezus Christus is gisteren en heden en in het uur van de dood dezelfde, tot in eeuwigheid.

De Christus van uw oude dag is dezelfde als de Christus van uw jeugdijaren. De Christus van het succes dat u in 1977 had, is dezelfde als de Christus van de teleurstelling die u in 1978 te verwerken kreeg. De Christus van de gezondheid die u altijd genoot is dezelfde als de Christus van de ziekte of de handicap waaraan u dit jaar bent gaan lijden. Dat kan! Jezus Christus is Heer! Over gezondheid. En over ziekte. Christus' heerschappij over ziekte kan openbaar worden in genezing. Maar soms laat Christus een gelovige ziek en gehandicapt, en gebruikt hij die ziekte om die gelovige daarvoor tot zijn doel te brengen, zo gebruikt Christus toch ook de dood! Ook daarin toont Christus zijn heerschappij over tijden van ziek zijn. Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid. Hij blijft dezelfde. Hij heeft dezelfde tijd. Hij gaat met u dezelfde weg. Tot in eeuwigheid.

Jezus Christus is steeds dezelfde. Er staat niet: Jezus Christus is steeds hetzelfde. Hetzelfde: Dat is onpersoonlijk. Dezelfde: Dat is persoonlijk. Hetzelfde. Dat kun je hanteren, dat is een regel, dat is een systeem, dat kun je narekenen. Dezelfde. Dat is een persoon, geen systeem. Dat is het geheim van iemand. Dat kun je niet narekenen. Er gebeuren in ieder leven dingen die je niet kunt verklaren. Een systeem kun je gebruiken. Een persoon kun je vertrouwen. Een christen is niet iemand die alles in de wereld en in zijn leven kan verklaren, U kunt mij moeilijke vragen stellen waarop ik het antwoord schuldig moet blijven. Waarom dit? Waarom dat? Ik kan alleen zeggen: Ik kan God in zijn goddelijkheid niet verklaren. Ik mag hem wel vertrouwen.

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid. Gisteren en vandaag. Wat zit er voor ons gevoel toch een verschil tussen gisteren en vandaag. Je bent al gauw een mens van 'gisteren'. Je vakkennis verouderd met het jaar, als je vijftig bent en je brengt het niet meer op om steeds een nieuwe cursus te volgen, ben je op je werk uitgerangeerd voor je het weet. Dat dicteert onze samenleving: Je doet mee zolang je technische kennis hebt, zolang je prestaties levert. Je moet bij zijn.

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid. Deze woorden hebben een bijzondere betekenis wanneer christenen met elkaar spreken over wat we de 'generatiekloof' zijn gaan noemen. Let u eens op het verband waarin deze tekst staat. In vers 7 lezen we: 'Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het Woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na'. Dan volgt in vers 8: 'Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.' Omdat Jezus gisteren dezelfde was als vandaag, is het goed, voor christenen die vandaag leven, om te letten op oude broeders en zusters, die gisteren leefden.

Misschien zijn dat wel uw ouders.

Ouders hebben vaak problemen met hun kinderen. Ik heb sterk de indruk dat het tenminste even vaak voorkomt dat kinderen problemen met hun ouders hebben. Je bent twintig jaar. Je gelooft. Maar je hebt het emotioneel moeilijk met het geloof van je ouders.

Het is voor hen allemaal vanzelfsprekend. Alles staat vast. Tot en met de woorden van het tafelgebed van je vader, al jaren. Dat vind je storend. Het lijkt lege traditie geworden. Jij ervaart dat Jezus Christus elke morgen nieuw is, en begint te zuchten als dezelfde frases, dezelfde formuleringen, steeds weer terugkeren.

Opmerking van de redactie: onvoltooide preek